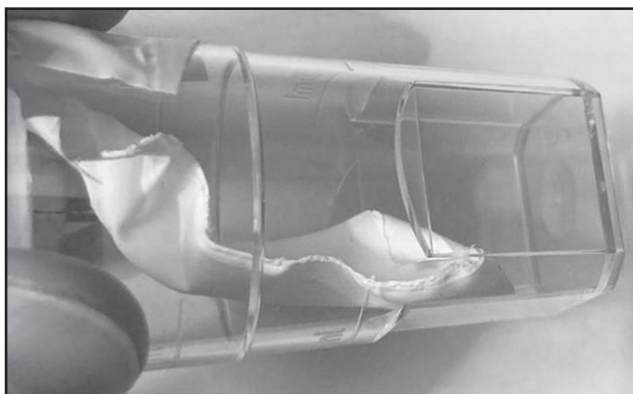

برداشت انرژی

می باشد.

سازمان GRAPHERGIA یک کنسرسیوم اروپایی متشکل از یازده شریک از شش کشور اروپایی است که به دنبال ایجاد تغییر در چگونگی مصرف و ذخیره انرژی از طریق استفاده از گرافین است. این پروژه در نوامبر ۲۰۲۳ با بودجه ۴/۵ میلیون یورویی به عنوان بخشی از Horizon Europe Graphene Flagship افتتاح شده است. تمرکز پروژه بر روی دستیابی به افزایش مقیاس و مقرون به صرفه بودن نسلی از فناوری‌های پوشیدنی است که قابل استفاده بر روی بدن بوده و خود شارژ شونده هستند.

تحقیقات نشان داده است که با چندبرابر شدن قابلیت‌ها تقاضا برای نیرو نیز افزایش می‌یابد. کنسرسیوم همچنین در حال توسعه نسل آینده الکترونها برای باتری‌های لیتیوم-یون می باشد و به دنبال افزایش طول عمر و عملکرد باتری و در عین حال به حداقل رساندن اثرات زیست محیطی آن است.

پروفسور اسپیروس یانوپلوس، هماهنگ کننده پروژه برای GRAPHER-GIA از جاه طلبی کنسرسیوم برای آوردن نوآوری‌های در مقیاس آزمایشگاهی به بازار و تعیین معیارهای جدید برای بخش انرژی تعریف می‌کند. نانولوله‌های کربنی (CNTs) ریسیده شده یکی از فرایندهای مورد استفاده در تبدیل حرکت مکانیکی به الکتریسیته در نخ‌های برداشت کننده انرژی می باشند. محققان در دانشگاه تگزاس واقع در دالاس در حال توسعه twistron ها که از در هم تنیدن سه رشته

*پیشبرد کانسپت‌های منسوجات الکترونیک و فناوری‌های پوشیدنی با تحقیق و توسعه

تقاضا برای انرژی پایدارتر و موثرتر و همچنین برداشت انرژی بالا در بخش فناوری‌های پوشیدنی روز به روز بیشتر می‌شود. با افزایش قابلیت‌ها تقاضا برای نیرو نیز افزایش می‌یابد. این فناوری از نقطه نظر کاربر باید راحت، سبک، کم حجم و ساده باشد. دستیابی به موارد فوق و همچنین لزوم به حداکثر رساندن چگالی انرژی (میزان انرژی قابل ذخیره شدن) تحقیقات و توسعه را به سمت نیروی انعطاف پذیر و به ویژه برداشت انرژی سوق داده است.

در حال حاضر سیستم‌های برداشت انرژی شامل سلول‌های خورشیدی پروسکایت، نانوترانزستورهای پیزو-تریبولکتریک یا تریبولکتریک بهبود یافته، سلول‌های سوخت زیستی، انرژی آکوستیک، پیزوالکتریک‌ها، ژنراتورهای ترموالکتریک و منابع انرژی پیزوالکتریک می‌باشد.

شرکت مولکس پیشرو در عرصه قطعات الکترونیکی دریافته است که در زمینه برداشت انرژی، انرژی تولید شده از حرکت بهترین جایگزین برای انرژی خورشیدی می‌باشد. در حالی که انرژی خورشیدی حاکم بر عرصه انرژی‌های جایگزین است، اقدام برای به کارگیری انرژی به صورت یکپارچه تر در بخش الیاف، پارچه و نخ شامل راهکارهایی است که هم به نفع محیط زیست و هم مصرف کننده باشد.

پیشرفت‌های صورت گرفته همه و همه در یک چیز مشترک هستند و آن دولت، ارگان دولتی و حمایت‌های درون دولتی است. بیشتر آنها دارای یک بودجه و جدول زمانی نسبتاً طولانی هستند که نشان دهنده اهمیت، پیچیدگی و کار مورد نیاز برای رسیدن به تجاری سازی کامل

و با قرار گرفتن به صورت توالی چهارتایی به عنوان القاگر عمل می کند و امکان حرکت آهنرباهایی دایمی که در امتداد آنها قرار داده شده است را به منظور برداشت انرژی حرکتی انسان فراهم می نماید. این توالی به صورت دو در دو است و یک مربع را تشکیل می دهد که سیم پیچ ها در گوشه های آن قرار گرفته اند و در یک مدار سری به هم متصل هستند. با این کار فتر به صورت پویاتری با شخص حرکت می کند و مشکلات حرکتی برطرف می شود.

محققان به منظور کاهش تعداد دفعات شستشو و افزایش طول عمر لباس به دنبال محافظت الیاف در برابر رشد باکتری ها می باشند. آنها با استفاده از نانو پوشش دهی سل ژل این کار را انجام می دهند. این یک فرایند تکمیلی چند جانبه است که برای ایجاد خاصیت دفع آب، محافظت در برابر میکروارگانیسم ها و گرد و خاک به کار می رود و محصول را آبریز و خودتمیز شونده می کند و در نتیجه طول عمر آن را افزایش می دهد چون در غیر این صورت با شستشوهایی متعدد لباس و قرارگیری آن در معرض باکتری های محیط و عرق بدن رسانایی الکتریکی نخ ها از بین می رفت.

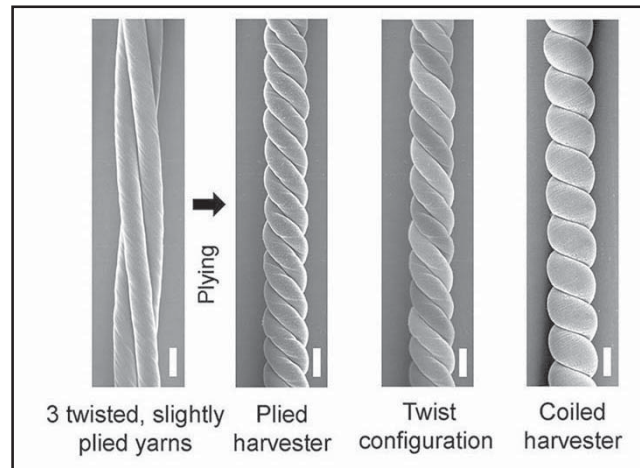
بررسی ساختار الیاف هم در رابطه با ساختار خود الیاف است و هم ماتریس الیاف در سلول های تامین نیروی خود شارژ شونده (SCPC) که به آنها ابرخازن های پیزوالکتریک نیز گفته می شود.

ابرخازن یک ابزار ذخیره انرژی الکتروشیمیایی است که دارای یک جداکننده پلیمری می باشد که مانند عایق عمل کرده و در طول فرایند شارژ شدن یون های الکترولیت را به سمت سطح شارژ شده مخالف هدایت می کند و قادر به انجام این عملیات به صورت برعکس نیز هست.

نانوژنراتورهای پیزوالکتریک می توانند شامل اشکال پیزوالکتریک، تریبولکتریک و هیبریدی باشند که انرژی مکانیکی را به انرژی الکتریکی تبدیل می کنند. نکته قابل توجه در این فناوری امکان ترکیب آن با سایر فناوری ها و برای مثال ایجاد سنسورهای خودتامین شونده و ابزار پزشکی قابل کاشت می باشد.

جداکننده پیزوالکتریک (نظیر PVDF، سیلوکسان پلی وینیلیدین فلوراید) جایگزین پلیمر می شود. جداکننده پیزوالکتریک با قرار گرفتن در معرض فشار مکانیکی به عنوان یک منبع نیرو عمل کرده و امکان فرایند خودشارژ شونده را فراهم می کند.

بر اساس تحقیقی که با بودجه بنیاد ملی تحقیقات کره (NRF) در دانشگاه ملی ججو انجام شده، الیاف پیانو PVDF توسط فرایند الکتروریسی تولید می شوند تا یک ماتریس بی بافت را شکل دهند. این کار مزیت هایی دارد از جمله کنترل ضخامت، دانسیته، بافتار سطحی و میزان تخلخل. محققان دریافتند که کشش مکانیکی (که با استفاده از یک فرایند جت مخروطی ایجاد می شود) در کنار قطبی شدن الکتریکی (محلول پلیمری در معرض یک میدان الکتریکی قرار می گیرد) موجود در فرایند الکتروریسی منجر به شکل گیری نانوالیاف PVDF می شود. هرچند پیشرفت های قابل توجهی در این زمینه صورت گرفته محققان اذعان دارند که همچنان به کار بیشتری در عرصه های مختلف

از الیاف نانولوله ای کربنی ریسیده شده به دست می آید، هستند تا بتوانند یک نخ واحد برای برداشت انرژی تولید کنند.

تویسترون ها در هنگام کشیده یا تاب داده شدن می توانند حرکت مکانیکی را به الکتریسیته تبدیل کنند. نانولوله های توخالی دارای استحکام بالایی در برابر وزن و جرم هستند و ضمن حفظ مقیاس نانو خود که قطر آن ده هزار بار کمتر از قطر موی انسان است، قابلیت جای دادن الکترولیت ها را درون خود دارند.

در ابتدا بیشتر تمرکز بر روی تاب زیاد بود که منجر به الاستیسیته بالا و تولید الکتریسیته در اثر تاب دادن و رها کردن مکرر می شد.

اخیرا محققان به دنبال تابی هستند که تکرار کننده نخ های در هم تنیده متداول باشد. یکی از تفاوت های مهم این است که در حالی که در نخ های متداول نخ ها در یک جهت تاب دهی می شوند و سپس در جهت مخالف در هم می تنند، تویسترون ها از یک جهت یکسان برای هر دو استفاده می کنند و در نتیجه به جای هتروکایرال، هموکایرال هستند.

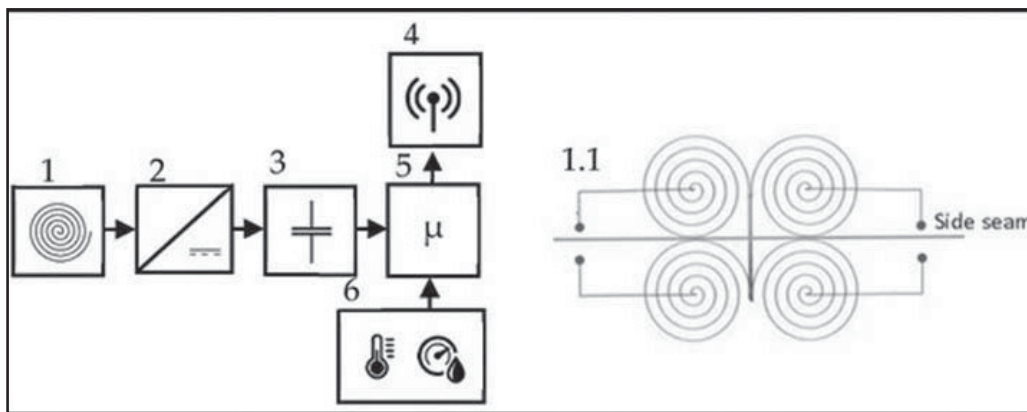
نخ به دست آمده آگزتیک یا پادکشسان است و تراکم آن با کشیده شدن افزایش می یابد. این تراکم باعث می شود تا نانولوله های کربنی بیشتر به هم فشرده شوند و قابلیت برداشت انرژی آن ها را افزایش می دهد.

محققان یک سری آزمایشات برای اثبات مفهوم انجام داده اند که یکی از آن ها شبیه سازی تولید الکتریسیته از طریق اتصال تویسترون بین یک بالن و کف یک آکواریوم آب نمک می باشد. تکرار کشیدگی نخ های سبک با وزن تنها ۳/۲ میلی گرم برای تامین نیروی پنج ال ئی دی (LED) کوچک و یک سنسور حرارت/رطوبت کافی بود. این فناوری در انتظار ثبت اختراع می باشد.

نقش ساختار الیاف

محققان در دانشگاه فنی ریگا در لاتویا برای به حداکثر رساندن قابلیت الیاف برداشت کننده انرژی داخل لباس بر ساختار این الیاف تمرکز کرده اند.

آنها در حال توسعه سیم پیچ های تخت هستند که به شکل مارپیچ در می آید

اما محققان دانشگاه ایالتی کارولینای شمالی موفق به توسعه یک ژنراتور ترموالکتریک انعطاف پذیر شده اند که ثبت اختراع شده و آماده تجاری سازی کامل است.

در این ابزار گلوله های نیمه رسانا با استاندارد صنعتی درون یک الاستومر انعطاف پذیر قرار داده شده اند. برای ارتباط بین گلوله ها و کمک به ایجاد رسانایی الکتریکی، کشسان و انعطاف پذیر از فلز مایع یوتکتیک گالیوم ایندیوم (EGain) استفاده می شود.

مقدار نیروی ایجاد شده به اندازه ژنراتور ترموالکتریک و همچنین دما و جریان هوا بستگی دارد. وسیله جدید پتانسیل استفاده در فناوری های پوشیدنی مختلفی را از جمله محصولات ورزشی دارد اما از آن جایی که تمرکز آن به جای حرکات فیزیکی، حرارت بدن است برای استفاده در محصولات پزشکی و نظارت بر سالمندان نیز مناسب است.

تیم تحقیقاتی همچنین یک مدل تحلیلی به منظور پیش بینی دقیق عملکرد ژنراتور ترموالکتریک انعطاف پذیر در موارد مختلف ایجاد کرده است. آنها از ترکیبی از مدل های تحلیلی و روش های شبیه سازی عددی سه بعدی استفاده کرده اند. مدل های تحلیلی درکی از تاثیر طراحی های مختلف بر عملکرد محصول به ما می دهند و روش های شبیه سازی عددی سه بعدی نیز تجزیه و تحلیل عمیق تری را از نحوه فعالیت ژنراتور در اختیار ما می گذارند. این مدل سازی سیستم تنظیم حرارتی بدن انسان و همچنین معماری دستگاه، ابعاد فیزیکی، مواد اولیه ترموالکتریک و مقاومت های الکتریکی و حرارتی را در نظر می گیرد.

این مدل در سال ۲۰۱۶ ارایه شده و از آن زمان به بعد تغییراتی بر روی آن اعمال شده است. نسخه حال حاضر آن سن، جنسیت، وزن و قد کاربر را در نظر می گیرد و نتایج نشان می دهد که افراد مسن تر حدود ۳۰ درصد انرژی کمتری در مقایسه با افراد جوان تر تولید می کنند. در نسل جدید ابزار برداشت کننده انرژی تنها یک راهکار مشخص وجود ندارد و هر کدام از روش ها دارای مزایا و معایبی می باشند. در نهایت کاربرد و کاربر نهایی این محصولات مشخص می کنند که کدام یک محصول مناسب تری است.

مرجع:

Dr Marie O'Mahony, "Energy Harvesting", International Fiber Journal, June 2024

نظیر افزایش نرخ خودشارژشوندگی، بررسی روش های نوین کاوشگری و همچنین آزمایش و اعتبارسنجی نیاز است.

*ابزارهای ترکیبی ذخیره سازی انرژی

ممکن است یکی از راهکارهای مربوط به انرژی در پاسخ به افزایش تقاضا برای فناوری های پوشیدنی ابزارهای ترکیبی ذخیره سازی انرژی (HESD) باشد. محققان دانشگاه ساوث همپتون انگلستان به دنبال ترکیبی از باتری های زینک یون قابل شارژ از جنس منسوج در کنار ابرخازن های از جنس منسوج هستند تا بتوانند یک HESD صددردصد پارچه ای تهیه کنند.

منسوج مورد نظر با استفاده از یک غشای پلیمری که فضاهای خالی موجود در ساختار تار پودی را پر می کند، تهیه می شود. با این کار می توان مقدار و عمق جذب اکسید منگنز به عنوان کاند و روی به عنوان آند را که بر روی پارچه پوشش دهی شده اسپری می شوند، کنترل کرد. مناطق پوشش دهی نشده به عنوان جداکننده باتری عمل می کنند. با استفاده از یک فرایند اشباع در خلا می توان ترشوندگی خوبی را با استفاده از الکترولیت در الکترودهای سلول باتری ایجاد کرد. ترکیب باتری زینک یون پارچه ای (TZIB) و ابرخازن پارچه ای (TCT) در HESD با به کارگیری پارچه های پلی استر/پنبه نتایج مثبتی را به همراه داشته است.

آزمایشات نشان داده است که روش ترکیبی باعث افزایش ۲۵۶ درصدی در دانسیته انرژی و افزایش ۴/۸ درصدی نیرو در مقایسه با استفاده از باتری زینک یون پارچه ای به تنهایی می شود.

افزافه کردن ابرخازن پارچه ای به ابزار ذخیره سازی انرژی باعث بهبود دانسیته انرژی می گردد. افزودن سوپرکازن های پارچه ای به صورت موازی باعث افزایش بیشتر ذخیره سازی انرژی و همچنین محافظت از باتری در مقابل افزایش ناگهانی ولتاژ می شود. سیستم ترکیبی انعطاف پذیر بوده و همچنین این قابلیت را دارد تا دانسیته انرژی و نیرو را به حداکثر برساند ضمن این که ردپای زیست محیطی پایین آن را به انتخابی مناسب برای فناوری های پوشیدنی نسل آینده تبدیل می کند. ژنراتورهای ترموالکتریک (TEGs) دارای قابلیت تبدیل حرارت بدن به الکتریسیته می باشند. به طور معمول این ژنراتورها ابزار سختی هستند